

Dagthema: ‘Oprecht leven’

Start van een nieuw Duifseizoen

Overweging 17 september

Voorganger: Bert van der Meer - lector: Angela van der Marck

“... De demonstranten op de A12 zijn niet de bedreiging van ons leven, zij zijn niet de wolf in schaapskleren. Ze zijn eerder schapen in wolfskleren, omdat ze op een plek zijn die hen expliciet is verboden, maar waar ze volkomen geweldloos protesteren. De ongemakkelijke waarheid is dat wij, de mensheid, een bedreiging zijn voor ons eigen voortbestaan en dat van de aarde ...”

Openingsgebed

Eeuwige,
Schepper van hemel en aarde en alles
wat in hen bestaat,
U schiep ons naar uw beeld en
vertrouwde ons de zorg toe
voor heel uw schepping, ons
gemeenschappelijk huis.

U zegende ons met de zon, het water
en het weelderige land,
opdat er overvloedig leven zou zijn
voor alles wat bestaat.
Open ons verstand en raak ons hart,
zodat we het geschenk van uw
schepping behoeden.

Wees onze hulp.
Maak ons bewust dat ons
gemeenschappelijk huis niet alleen
van ons is,
maar van alle toekomstige
generaties,
en dat het onze verantwoordelijkheid is om het te bewaren.

Lied: Aarde. Deze.

Aarde. Deze. Enig denkbare.
Rond en blauw in de ruimte.
Met zon, maan en sterren.
Seizoenen, rivieren.
Rivieren die stromen naar zee.

H. Oosterhuis/T. Löwenthal

En niets is nog af en alles nog nergens.
Maar hier en daar mensen
en steeds meer en overal.
Mensen die doen wat
vandaag nog gedaan moet.
Die langzaam maar zeker,
bezeten van liefde, de aarde
opdelven uit de onderste afgrond.

Aarde. Deze. Enig denkbare.
Rond en blauw in de ruimte.
Met zon, maan en sterren.
Seizoenen, rivieren.
Rivieren die stromen naar zee. (3x)

Welkom en inleiding

Welkom in deze viering in De Duif, op zondag 17 september 2023. Wat fijn dat jullie er allemaal zijn! Ook welkom aan degenen die via Zoom deze viering meekijken, en aan degenen die de viering terugkijken via ons kanaal op Youtube.

Vandaag ga ik voor met Angela van der Marck, Stephanus zit achter de piano, Henk staat vóór het koor, het koor staat dus daarachter. Fred en Ineke maakten het boekje en de uitnodiging op de website en de socials, Erwin zit achter de knoppen van de Zoom (met Erik?) en ... heeft koffie en thee. Zo zijn we samen kerk!

Wat wordt het voor viering vandaag? Een bijzondere viering, met een bijzondere aanleiding. Ik ben namelijk in opstand gekomen, ik heb gedemonstreerd. Niet alleen hoor, er waren er meer. Op de A12. Afgelopen zaterdag.

In de afgelopen maanden zag ik namelijk dat verschillende mensen in mijn omgeving meededen met het protest, en dat waren niet de minsten. Met een collega had ik het er al eens over gehad dat ik het gevoel had dat het moment naderde dat ik een keer mee zou doen.

Na een aantal jaren met een regering die hierin niet de leiding nam en een zomer vol 'extreem weer' voelde ik steeds sterker de behoefte om mijn stem óók te laten horen. Mijn oudste dochter, net uitwonend en volwassen, had al aangekondigd dat zij zaterdag zou gaan. Ze heeft er zelfs een training bij Extinction Rebellion voor gevolgd. Zij is geen heethoofd, neemt haar beslissingen weloverwogen.

Verder maak ik me zorgen om de polarisatie van ook dit debat. Voor- en tegenstanders lijken alleen maar over elkaar te kunnen spreken, niet met elkaar. En dat staat naar mijn mening elke beweging in de weg. Ik kon de mensen die ik kende slecht vinden in de typering die aan klimaatactivisten gegeven wordt ('wappies', 'klimaatdrammers') dus ik vond het tijd dat ik me erin verdiepte. Dat heb ik gedaan, ik vertel daar later meer over, in de overweging.

We zijn in deze viering gestart met een stuk uit het wereldwijd gebed voor de aarde en een lied over de aarde. We zingen een aantal heftige liederen. En we lezen uit Jesaja, uit Hosea en Matteüs, lezingen die over de verwoesting van de aarde gaan, over het volk dat wordt aangeklaagd, uit Matteüs lezen we erover dat je niet God en het geld (de Mammon) kunt dienen. En dat je je geen zorgen hoeft te maken.

Dan komt de overweging en daarna speelt Stephanus ‘Het verenigde volk zal nooit verslagen worden’, in het spaans “El pueblo unida jam’s será vencido!”. Dat is een strijdlied uit 1973, ten tijde van Salvador Allende. Het is daarna bij verschillende opstanden gebruikt en vandaag dus in De Duif.

Rustiger wordt het pas daarna. Maar wat wil je ook bij het thema Opstand? Ik wens ons een goede viering!

Lied: Er schreeuwt een mens

H. Oosterhuis/ A. Oomen

Er schreeuwt een mens, onrecht,
de schreeuw van de hongersnood.
Er werd op hoog gezag besloten:
een deel der mensheid hoeft geen brood.
Opdat wie rijk is rijk kan blijven leven,
wie heeft hem wordt gegeven, onrecht,
en de rest mag dood.

Het gaat als vuur, onrecht,
het blakert je steden zwart.
Maar jij woont in gekoelde tuinen,
met blinde muren om je hart.
Je leert de sterken op de zwakken jagen,
je leert ze zich gedragen, onrecht,
als een ras apart.

Dit is jouw uur, onrecht,
geen god die nog hoger scoort.
Je hebt al haast de hele wereld,
alleen nog niet het laatste woord.
Dat staat met licht geschreven in de geesten
van mensen, niet van beesten, onrecht,
en dat plant zich voort.

Eerste lezing Jesaja 24, 1-13: God straft hemel en aarde

Let op wat er gaat gebeuren! De Heer zal de wereld verwoesten. Hij zal de aarde heen en weer schudden, zodat alles vernield wordt. En hij zal de mensen alle kanten op jagen.

Die ramp zal iedereen treffen: priesters en gewone mensen, meesters en slaven, meesteres en slavinnen, kopers en verkopers, mensen die geld uitlenen en mensen die schulden hebben. De aarde wordt verwoest en leeggeroofd. De Heer heeft dat gezegd, dus zo zal het ook gebeuren.

De aarde verdroogt en verdort. Nergens wil meer iets groeien, alle planten hangen slap. Ook de machtige leiders in het land zijn zwak geworden.

De mensen hebben slecht voor de aarde gezorgd. Ze hebben zich niet gehouden aan de wetten en regels van de Heer. Ze hebben niet gedaan wat ze hem beloofd hebben. Daarom zal de aarde vervloekt worden en zullen de mensen gestraft worden. Er zullen maar weinig mensen overblijven.

De druiven zullen verdrogen, de wijn raakt op. De mensen zullen niet meer feesten, maar huilen. Dan hoor je geen trommels meer, geen lachende mensen, geen mooie muziek. De mensen drinken, maar worden niet vrolijk. Ze drinken wel wijn, maar die is bitter.

De steden zullen leeg en verlaten zijn. De deuren van de huizen zijn gesloten, niemand kan naar binnen. In de straten wordt gehuild omdat de druivenoogst mislukt is. Niemand is nog vrolijk, geen mens op aarde is blij. Alles is verwoest, van de steden is niets meer over.

Zo zal het gaan met de aarde en met de volken die er wonen. Er blijven maar weinig mensen over. Net zoals er weinig overblijft als de olijfbomen leeggeschud zijn, of als de laatste druiven worden geplukt.

Lied: Hoog te paard

H. Oosterhuis/ A. Oomen

Hoog te paard rijdt onrecht langs de wegen.

Zijn zegeningen: vuur en zwaard.

Niemand veilig. Jij die nog woorden

als recht en vrede, liefde, broze

kostbaarheden, hebt vergaard:

liefde? voor wie bewaard?

vrede? hoe maak jij vrede? (2x)

Waar ter wereld zou ik om u treuren,
gebeurtenissen, bloeddoordrenkt.

Niemand ben ik, stomme getuige

van weer en onweer, storm en stilte,

dood en leven, ongetemd.

Wie hoorde ooit mijn stem?

wie ooit zal ik hem geven?

Niemand ben je, slaven, halverwege,
zwart naamloos ik, in bloed gesmoord.

Alles ben je, alles in allen

dat waarom daarom wordt gevreesd,

gehaat en jankend uitgemoord.

Is er een levend woord?

Wie leert mij dat ontvangen?

Tweede lezing Hosea 4, 1-4: De Heer klaagt het volk aan

Volk van Israël, luister naar de woorden van de Heer! De Heer klaagt iedereen in het land aan. Hij zegt: 'De mensen zijn niet eerlijk tegen elkaar. Ze zijn niet vriendelijk voor elkaar. Ze willen niets weten van mijn wetten. Ze maken elkaars leven kapot. Ze doen niet anders dan liegen, moorden, stelen en vreemdgaan. Ze plegen de ene moord na de andere.

Daarom is het land een woestijn geworden. De mensen sterven van de dorst. Ook de dieren gaan dood: de dieren op het land, de vogels en de vissen.'

Lied: Mijn voeten vertragen

M. V. Baest/ T. Takken

Mijn voeten vertragen, verlaten het pad,
verdwalen in de tijd,
hun stap is onzeker vol droevige schaduw,
ik ben de richting kwijt.

Mijn handen verzaken vergeten gebaren,
verliezen keer op keer,
hun werk is vergeven, gestold hun bewegen,
ik vind geen houvast meer.

Mijn ogen verdraaien verdringen de wereld,
vermijden wat verwacht,
hun licht lijkt geweken, de passie verdwenen,
mijn wezen raakt verstard.

En mijn hart draagt de oude beelden,
in mijn hoofd klinken woorden van thuis
en mijn oren horen vertrouwde muziek:
ik wil dansen,
dansen de weg terug naar huis !

Derde lezing Mattheüs 6, 24-34

Je kunt niet trouw zijn aan twee bazen tegelijk. Want je zult altijd meer liefde hebben voor de één dan voor de ander. En je zult altijd meer respect hebben voor de één dan voor de ander. Je kunt dus niet tegelijk voor God en voor het geld leven. Luister naar mijn woorden: Maak je geen zorgen over eten en drinken. Want je leven is veel belangrijker dan eten en drinken. En maak je geen zorgen over kleren. Want je lichaam is veel belangrijker dan kleren.

Kijk eens naar de vogels in de lucht. Ze werken niet op het land en ze bewaren geen graan in een schuur. Jullie Vader in de hemel geeft ze te eten. En jullie zijn voor hem veel belangrijker dan de vogels. Maak je dus geen zorgen. Dat heeft geen zin, je blijft er geen dag langer door leven.

Maak je geen zorgen over kleding. Kijk eens naar de bloemen die groeien in het veld. Ze werken niet en ze maken geen kleren. Toch zijn ze prachtig. Ja, zelfs nog mooier dan koning Salomo in zijn mooiste kleren.

Het gras dat vandaag op het veld staat, wordt morgen gebruikt om een vuur te maken. En toch versiert God het gras met prachtige bloemen. Dan zal God zeker voor jullie zorgen! Waarom vertrouwen jullie dan niet op hem?

Maak je dus geen zorgen. Zeg niet: 'Hoe komen we aan eten?' of: 'Hoe komen we aan drinken?' of: 'Hoe komen we aan kleren?' Met die dingen houden de mensen zich bezig die God niet kennen. Je Vader in de hemel weet echt wel dat je al die dingen nodig hebt. Houd je bezig met Gods nieuwe wereld en doe wat God van je vraagt. Dan zal God je al die andere dingen ook geven.

Maak je geen zorgen over morgen. Bewaar die zorgen maar voor morgen. Je hebt het al moeilijk genoeg met vandaag.

Overweging

Ik wil je vertellen hoe ik op de A12 belandde, hoe dat linkt met de lezingen van vandaag en wat daaruit de boodschap is die daaruit spreekt, wat mij betreft.

Vorige weeg zaterdag half negen 's-ochtends, zat ik, in de bus naar Amsterdam, onderweg naar de steundemonstratie vlakbij de A12.

Tegenover me zat een man met een grote cello-koffer. Hij vertelde dat hij óók onderweg was naar Den Haag, waar hij met een orkest van 80 man, waaronder ook Concertgebouw-musici, het Dies Irae uit het requiem van Mozart ging in het Haags Conservatorium. Om vervolgens dat stuk aan het begin van de demonstratie op de A12 te spelen, vergezeld van een koor van 100 man. En dat elke muzikant een 'buddy' had, de zijne was Hanneke Groenteman, die ervoor zorgde dat ze ruimte hadden om zich op te stellen, dat ze veilig konden spelen.

Dat maakte mij inééns duidelijk hoeveel groter dit initiatief al was dan ik mij tot nu toe had gerealiseerd. Met een orkest met musici van o.a. het concertgebouw, het Haags conservatorium en buddies. Dat musici, die léven voor de muziek, hun tijd, hun passie én hun dure instrumenten riskeren om ons te laten weten dat het écht tijd is voor actie. Dat maakte indruk op me.

En ik wist ook direct dat ik dat orkest niet wilde missen, omdat ik zelf vaak in koren heb meegezongen (o.a. Matthäus Passion Edam) die óók met een orkest optraden. De grootsheid van zo'n optreden vind ik geweldig. Het maakte dat ik mij nog meer verbonden voelde met de aanstaande actie.

Toen ik in Den Haag was aangekomen liep ik mee met een groep die het laatste stukje van de A12-mars liep vanuit station Voorburg naar het beginpunt van de A12. Daar ben ik, na het doorstaan van spannende momenten waarop de politie zich vóór ons opstelde en ons pad naar de weg afsloot, met de menigte de A12 opgelopen. Ik maakte kennis met een groep uit Almere die me welkom heette. We gingen zitten en bij het 'stilte' gebaar verstomde het geroezemoes. In de stilte die neerdaalde hoorden we in de verte het koor en het orkest het Dies Irae spelen. Ik vond het ontroerend.

Ik heb die middag veel geleerd over de redenen die mensen hebben om zich bij het protest te voegen. Ook leerde ik dat je wordt aangemoedigd om je eigen grenzen te bepalen en te bewaken, ook als dat is meedoen met de steundemonstratie, of weggaan vóórdát je gearresteerd wordt. Dat er daardoor zoveel erkenning is voor elkaar, dat daar een enorme verbondenheid voortkomt, vertrouwen. Vertrouwen dat ik hoop kreeg dat we er tóch samen uit gaan komen.

De organisatie van Extinction Rebellion was fantastisch. Er waren teams voor well-being met water en druivensuiker, voor de-escalatie (met de politie en boze burgers met een andere mening), er was een paklijst (wat mee te nemen naar een protest) en instructies (je bent niet welkom met alcohol of drugs of als je geen vreedzame intenties hebt). En er is veel aandacht voor elkaar, ook voor omstanders en de politie. En het is volkomen geweldloos.

Op het journaal zie je vaak alleen het waterkanon dat de demonstranten natspuit en demonstranten die worden afgevoerd. De makkelijke gedachte is dat ze het er wel

naar gemaakt hebben om te worden afgevoerd. De werkelijkheid is dat de politie geweld gebruikt. Als enige.

Ik had beloofd de link met de lezingen te leggen.

Om te beginnen de laatste lezing uit Matteüs. Die begint ermee “dat je niet trouw kunt zijn aan twee bazen tegelijk, want je zult altijd meer liefde en respect hebben voor de één dan voor de ander. Je kunt dus niet tegelijk voor God en voor het geld leven”. Vervolgens wordt in een aantal vergelijkingen uitgelegd dat we ons niet moeten verliezen in zorgen over eten of kleding. Dat is eigenlijk hetzelfde: richt je leven, niet de dingen eromheen.

Als ik kijk naar onze huidige maatschappij, moet ik constateren dat die érg op geld is gericht. En dat is te zien in bijvoorbeeld de armoede onder kwetsbare groepen in Nederland. Dat is een gevolg van ons huidige economische systeem. Bestaanszekerheid wordt een belangrijk thema in de komende verkiezingen. Bijzonder, toch, in één van de rijkste landen ter wereld?

In de andere lezingen van vandaag lazen we twee waarschuwingen van twee profeten (Jesaja en Hosea) voor het volk van Israel. Net als in deze twee verhalen zijn mensen váák gewaarschuwd voor het einde van de wereld. En toen ik opgroeide, vertelden mijn leraren, of lieten doorschemeren, dat ik daar maar niets van zou moeten geloven, omdat het nooit zo was als was voorspeld.

Wie herinnert zich nog de film 2012, die zich baseerde op een voorspelling uit de Maya-tijd dat de aarde in 2012 zou vergaan. Mooi spektakel in de film, waar je popcorn-etend van kon genieten.

Wat is er nu anders? Ik lees teksten van mensen over de huidige klimaatcrisis, die aangeven dat het er niet is, dat het wel meevalt, of dat de invloed van de mens op de aarde écht niet zo groot is. Hen zou ik willen zeggen: open je ogen en kijk naar de ontwikkeling van de temperatuur van de aarde, de gevolgen van 1,2C opwarming die nog maar het begin is, want we zijn hard op weg naar 2 of meer graden. Die gevolgen zijn te zien in het extreme weer, de bosbranden, de zeespiegelstijging, de orkanen op de Middellandse Zee, zoals in Libië.

Ik spreek mensen die een ander argument aangeven: ze zeggen dat er geen beginnen aan is, dat Nederland op wereldschaal niets voorstelt, en dat er in India in vijf jaar 100 nieuwe luchthavens openen. Aan hen zeg ik: als wij in een van de rijkste en gelukkigste landen ter wereld ons deel niet leveren, welke boodschap geven daarmee dan aan onze kinderen, aan onze buurlanden, aan de rest van de wereld? En dan zijn er nog best veel mensen, volgens een peiling 80% van de Nederlanders, die protesteren op de A12 afkeurt. Dat begrijp ik wel, alleen mis je dan het punt. Het punt is: hoe komt het dat zoveel weldenkende mensen vreedzaam demonstreren op een snelweg? Ze zitten daar niet om te rellen, want dat gebeurt niet. En ze weten dat demonstreren op de A12 verboden is. Misschien proberen ze ons iets duidelijk te maken?

De demonstranten zijn niet de bedreiging voor ons leven, zij zijn niet de wolf in schaapskleren. Ze zijn eerder schapen in wolfskleren omdat ze op een plek zijn die hen expliciet is verboden, maar volkomen geweldloos protesteren. De

ongemakkelijke waarheid is dat wij, de mensheid, een bedreiging zijn voor ons eigen voortbestaan en dat van de aarde.

Dat betekent dat we gaan veranderen, zo snel mogelijk. Dat kunnen we alleen maar samen doen, het gaat ons namelijk allemaal aan. Laat deze opstand een uitnodiging zijn voor een oefening in verbondenheid.

Moge het zo zijn

Pianomuziek – El pueblo unido, jamás será vencido

m.t. Sergio Ortega

El pueblo unido, jamás será vencido,
el pueblo unido jamás será vencido...

Het verenigde volk zal nooit verslagen worden,
het verenigde volk zal nooit verslagen worden...

De pie, cantar
que vamos a triunfar.
Avanzan ya
banderas de unidad.
Y tú vendrás
marchando junto a mí
y así verás
tu canto y tu bandera florecer,
la luz
de un rojo amanecer
anuncia ya
la vida que vendrá.

Sta op, zing
dat het ons gaat lukken.
Ze vorderen nu
eenheidsvlaggen.
en jij komt
naast mij marcheren
en zo zul je zien
jouw lied en jouw vlag bloeien,
het licht
van een rode dageraad
kondigt nu aan
het leven dat gaat komen.

De pie, luchar
el pueblo va a triunfar.
Será mejor
la vida que vendrá
a conquistar
nuestra felicidad
y en un clamor
mil voces de combate
se alzarán dirán
canción de libertad
con decisión
la patria vencerá.

Sta op, vecht,
het volk zal zegevieren.
Het zal beter worden
het leven dat gaat komen
veroveren
ons geluk
en in een schreeuw
van duizend strijdlustige stemmen
die worden verheven en
een bevrijdingslied aanheffen,
met vastberadenheid:
het land zal winnen.

Y ahora el pueblo
que se alza en la lucha
con voz de gigante
gritando: ¡adelante!

En nu de mensen
die opkomen in de strijd
met de stem van een reus
roepen: ga je gang!

El pueblo unido, jamás será vencido,
el pueblo unido jamás será vencido...

Het verenigde volk zal nooit verslagen worden,
Het verenigde volk zal nooit verslagen worden...

La patria está
forjando la unidad
de norte a sur
se movilizará
desde el salar
ardiente y mineral
al bosque austral
unidos en la lucha y
el trabajo irán
la patria cubrirán,
su paso ya
anuncia el porvenir.

Het vaderland zal
eenheid smeden
Van noord naar zuid,
zal worden gemobiliseerd
van de zoutvlakte
vurig en mineraal
naar het zuidelijke bos,
verenigd in strijd
en werk
zij zullen het hele land bestrijken,
de stap die je nu zet
kondigt de toekomst aan.

De pie, cantar
el pueblo va a triunfar
millones ya,
imponen la verdad,
de acero son
ardiente batallón
sus manos van
llevando la justicia y la razón
mujer
con fuego y con valor
ya estás aquí
junto al trabajador.

Sta op, zing
het volk zal zegevieren
miljoenen al,
Ze leggen de waarheid op,
van staal zijn
vurig bataljon
zijn handen gaan
gerechtigheid en rede brengen
vrouwen
met vuur en moed
je bent hier al
naast de arbeider.

Geloofsbelijdenis

We beseffen en aanvaarden dat wij onze rust niet vinden
in de zekerheid wat wij belijden,
maar in de verwondering over wat ons toevalt
en geschonken wordt;
dat wij onze bestemming niet vinden
in onverschilligheid en hebzucht,
maar in de wakkerheid en verbondenheid met al wat leeft;
dat ons bestaan niet voltooid wordt door wie we zijn
en wat we hebben,
maar door wat oneindig groter is dan wij kunnen bevatten.

Door dit besef geleid, geloven we in Gods Geest,
die al wat mensen scheidt te boven gaat
en hen bezielt tot wat heilig is en goed,
opdat zij, zingend en zwijgend,
biddend en handelend,
God eren en dienen.

Wij geloven in Jezus,
een van Geest vervulde mens,
het gelaat van God dat ons aanziet en verontrust.
Hij had de mensen lief en werd gekruisigd,
maar leeft,
zijn eigen dood en die van ons voorbij.

Hij is ons voorbeeld van wijsheid en moed
en brengt ons Gods eeuwige liefde nabij.
Wij geloven in God, de Eeuwige,
die ondoorgrondelijke liefde is,
de grond van ons bestaan,
die ons de weg van vrijheid en gerechtigheid wijst
en ons wenkt naar een toekomst van vrede.
Wij geloven dat wij zelf,
zo zwak en feilbaar,
geroepen zijn om met Christus
en allen die geloven verbonden,
kerk te zijn in het teken van hoop.
Want wij geloven in de toekomst van God en wereld,
in een goddelijk geduld dat tijd schenkt om te leven
en te sterven en om op te staan
in het koninkrijk dat is en komen zal,
waar God voor eeuwig zijn zal; alles in allen.
Aan God zij de lof en eer
in tijd en eeuwigheid. Amen.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld, dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

Dienst van de tafel

Tafelgebed - Verenigd rond deze tafel

V: Eeuwige, Onnoembare,
wij zijn verenigd rond deze tafel,
jonge mensen en oude mensen,
met een hart vol vreugde en geluk,
een hoofd in de wolken,
maar soms ook vol zorgen en twijfel.
Daarom gaan wij tot U, krachtige en tedere
en vieren de maaltijd niet uit gewoonte,
maar uit behoefte.

A: U bent als een Vader,
Vervuld van wijsheid en liefde.
U bent als een gids en ons baken,
volhardend, troostend,
geduldig, beschermend en bemoedigend.
Help ons om met hart en ziel
te waken over de kostbaarheden
en al het goede in de wereld,
opdat wij het ongeschonden kunnen doorgeven.

A: U bent als een Moeder,
vervuld van tederheid en moed,
want U houdt ons in Uw sterke armen,
zoals een moeder haar kind.
Zo kennen wij ònze opdracht:
elke dag te groeien in liefde
tot mensen die U kunt liefhebben.
Mensen die het goede zoeken.
Die hart en ziel hebben voor elkaar.

V: Wij danken U, omdat U ons een sterke gids hebt gegeven
op de weg die leidt naar volkomen voltooiing, waar we samen zijn met U
en met allen die ons zijn voorgegaan.

A: Wij danken U, Onnoembare,
voor die ene mens, Jezus,
die alle dagen voorop liep,
zichzelf durfde te geven.
Hij was onze gids-ten-leven,
een schouder om tegen te leunen,
brood voor onderweg.

V: Dat heeft Hij ons voorgedaan,
op die laatste avond voor Zijn lijden,
toen Hij met Zijn leerlingen aan tafel ging.
Hij nam het brood en pakte de beker wijn.

Deze tekenen deelde Hij rond,
terwijl Hij zei: “Neem er allemaal van,
want zo heb Ik mijn leven ten dienste van allen gesteld.
Doe dit in Mijn naam en Ik blijf bij je.”

A: Eeuwige, Onnoembare,
verenigd rond deze tafel,
brengen wij ons deze symbolen in herinnering.
Hierin herkennen wij de kracht van uw liefde,
de kracht van uw zachtheid en wijsheid.

V: Zegen ons, dat wij handen en voeten geven
aan uw aanwezigheid in deze wereld.
Dat wij elkaar niet met lege handen laten staan,
dat wij op weg naar U toe vrienden worden.
Van dag tot dag komen wij vol vertrouwen tot U.

Nodiging

Jezus deelde brood en wijn uit als symbool voor het delen van het leven, zijn leven. Dat symbool herhalen we vandaag hier in de Duif omdat onze levens met elkaar zijn verbonden, alleen al doordat je dit uur in de Duif aanwezig bent. En we stellen geen voorwaarden; als je je betrokken voelt bij wat we hier doen, ben je welkom om te delen in brood en wijn. Dus kom dan, want alles is gereed.

Delen en breken van brood en wijn

Lied: Wek mijn zachtheid

H. Oosterhuis/ A. Oomen

1.koor 2.allen
Wek mijn zachtheid weer.
Geef mij terug de ogen van een kind.
Dat ik zie wat is.
En mij toevertrouw.
En het licht niet haat.

Uitreiking Vredesduif

Vier keer per jaar wordt in deze kerk de vredesduif uitgereikt aan iemand, of aan een organisatie, die aan vrede werkt, of bijzonder betrokken is of verantwoordelijk. Het was Pasen 1998. Marian en ik waren voor het eerst in deze Duif en Jos Brink ging voor. Het was de doopviering voor Yael, de dochter van Angela en Freek.

In de jaren die volgden maakte ik kennis met Angela als een enorm enthousiaste, betrokken, verantwoordelijke koorcoördinator en lid van het bestuur. Ze zingt ook al meer dan 25 jaar in het koor en is ook al die tijd betrokken geweest bij ons clubblad, Het Groene Licht. En nu maakt ze ook deel uit van de feestcommissie voor 50 jaar Duif.

Lieve Angela, het is mij een eer en een genoegen jou een vredesduif uit te mogen reiken voor alles dat je voor de Duif doet en hebt gedaan.

Onze Vader

Sioux Indianen, Verenigde Staten

Grootvader, Grote Geest,
U was er altijd en voor u was er niets.
Er is er maar een tot wie we bidden kunnen.
De sterren aan de hemel, ze behoren u,
Van u zijn de grasvlakten van de aarde.
U bent ouder dan alle gebrek,
ouder dan alle pijn,
ouder dan welk gebed.
Grootvader, Eeuwige,
vul ons met licht.
Geef ons inzicht zodat we begrijpen,
geef ons ogen, zodat we zien,
geef ons oren, zodat we horen.
Leer ons hoe te gaan over de aarde
en al het geschapene als familie te zien.
Help ons, want zonder u zijn we niets.
Amen

Mededelingen

- De bijbelteksten van vandaag komen uit de Bijbel in de Gewone Taal (BGT), © Nederlands Bijbelgenootschap 2014
- Het openingsgebed is ontleend aan het wereldwijd gebed voor de aarde, op zondag 24 mei 2020, de 5e verjaardag van 'Laudato Si', de 'groene encycliek'
- Volgende week gaat Hans Ernens voor. De viering is dan in de Amstelkerk, hier op het Amstelveld. Vind je dat te ver, dan kun je het ook op je mobiel, via zoom volgen.
- Ik heb twee boeken meegenomen die je mag lenen over het probleem van het klimaat... en het burgerberaad, die een oplossing kan bieden voor een radicale verandering die we nodig hebben.

Slotlied

H. Oosterhuis/A. Oomen

Jij bent de God die mij gegeven is,
de beker die voor mij ingeschonken staat.
Mijn levenslot rust in jouw hand,
goed land is mij ten deel gevallen.
Jij bent het lot dat mij beschoren is,
mijn schaduw, de engel die mij troost mij kwelt -
laat deze kelk aan mij voorbijgaan, gauw,
ik kan geen mensen drinken.
Wie ben je, jij die mij te drinken vraagt?
Je aarzelt nog aan mijn deur, je klopt en wacht,
een dorstend hert- en ik een lege bron
dorstend naar stromen regen.

Zegenbede*Kerssies/ T. Löwenthal*

V. en koor. Ga nu allen heen in vrede
met woorden van een ver verleden
gezegend gij met Abraham, Sara, Hagar, Ismaël en Isaak.

A. Moge de Levende ons zegenen en behoeden.
Moge zijn aangezicht ons verlichten
en ZHIJ ons genadig zijn.
Dat ZHIJ met ons is
en wij in vrede leven.